

Taradúr

Pražne je; hľa, slizopružké jazvrtky
zotrادية kolodujú po zátraví.
Vechťogáje clivia na tie vývrtky,
prasotnačky výstia, zľubčia—čo to spraví...

Daj pozor na Taradúra, synu môj,
chráň sa jeho hryzoľustí, zvlášť keď zurmí,
aj na vtáka Krvilaka priprav zbroj,
Tupír nech ťa nerozchvatne drapazúrmí!

Syn sa mečom vorpalovým opásal,
dlho hľadal v diaľobzore nepriateľa.
Odpočíval pod bukubom, nehlo stal,
zahútaný prešľastával, hudna znela.

Žľcodrubý pomaly už odísť chcel,
vtom Taradúr búrne húrno zryčal kdesi;
syčal, fučal, zraky v plamoch, vzduch sa chvel,
hnal sa k nemu cez tulgové čierne lesy.

Ťal do neho, do živého do tela,
vorpalovú čepeľ brúsnu zbrosil krvou;
až keď mŕtva hlava strúpne zletela,
tryskom-výskom domov crielil cestou prvou.

Ty si zdolil Taradúra, synu môj,
pod', nech si ťa prituníem na vetré kosti!
Leporysé! Slavčín! Hurraj! Hojahoj!
chichodákal v blahne, jasčal od radosti.

Pražne je; hľa, slizopružké jazvrtky
zotrادية kolodujú po zátraví.
Vechťogáje clivia na tie vývrtky,
prasotnačky výstia, zľubčia—čo to spraví.

L. Carroll - Alica v krajine zázrakov (úryvok)